

Nr 1.

Av herr **Ekman, Karl Johan**, om *ändring av § 55 riksdagsordningen.*

Mer och mer har den övertygelsen stadgat sig, att något måste göras för begränsning i viss mån av de enskilda riksdagsmännens motionsrätt. Särskilt i två avseenden måste denna väcka betänklighet, nämligen dels när utan föregående beredning bestämda ändringar föreslås på lagstiftningens område och dels när opåräknade anslagsbelopp begäras av den storlek, att de kunna väsentligt inverka på riksstaten. I bägge dessa hänseenden bör fordras, att yrkandet uppbäres av en mera samlad åstundan och erfarenhet.

Går däremot yrkandet ut på allenast en anhållan om Kungl. Maj:ts medverkan till anställande av undersökning eller framläggande av förslag, torde icke vara tillrådligt att inskränka det enskilda initiativet till nya uppslag och önskemål, om också en strängare prövning från riksdagens sida av vad som därav bör till Kungl. Maj:t frambäras är i hög grad påkallad.

Jag tillåter mig alltså — med begagnande av den initiativrätt, som ännu står öppen — hemställa,

att riksdagen ville för sin del såsom vilande till vidare grundlagsenlig behandling antaga följande

Förslag till Lag

om ändrad lydelse av § 55 riksdagsordningen.

Häri genom förordnas, att § 55 riksdagsordningen skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 55.

Motion i ämne — — — sammanföras.

Motion, vari påyrkas antagande av ny lag eller ändrad lydelse av redan gällande lag eller författning eller beviljande av anslag till högre belopp än etthundratusen kronor eller höjning med mer än etthundratusen kronor av något utav Konungen begärt anslag, må ej till behandling upptagas, därest icke minst en tiondedel av hela antalet ledamöter i den kammare, där motionen väckes, skriftligen förenat sig om dess framförande.

Konungens propositioner — — — avgöras.

Stockholm den 12 januari 1922.

K. J. Ekman,
Jönköping.
